

mod det nye Paalæg, som Lægerne vilde paaføre dem først i Aarhus og dernæst i Amtet.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Olsen: Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) sagde, at der var een Ting, jeg ikke havde nævnt, nemlig, at jeg var Medlem af en Hjælpekasse. Jo, det mener jeg, at jeg har nævnt. Jeg har sagt, hvor højt et Kontingent jeg betaler, hvor meget jeg var forsikret for, og hvor meget min Kone var forsikret for. Og om det er i en statsanerkendt Sygekasse eller en ligestillet Hjælpekasse, er dog ligegyldigt i dette Forhold, thi Hjælpekassen er dog ogsaa en Sygekasse. Jeg kunde overhovedet ikke blive forsikret for 3 Kr. 10 Øre i en statsanerkendt Sygekasse, derimod kun for 2 Kr. 10 Øre og for 1 Kr. i en Hjælpekasse. Men jeg har oplyst, hvorledes det er, for at bevise, at det er en dyr Historie at være Medlem af en Sygekasse, naar man, som Haandværkere i København almindelig gøre, vil sikre sig saaledes, at man med Fortrøstning kan se Sygdom i Møde.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg ved ikke, om jeg sagde, at det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) handlede efter de bedste socialdemokratiske Mønstre; det vil jo nu Tidenden vise. Har jeg sagt det, er det i ethvert Tilfælde en Fortalelse, for det, jeg mente, var, at det ærede Medlem handlede efter de bedste Arbejdsgivermønstre, saaledes som Arbejdsgiverne handle overfor Socialdemokraterne: at naar der kommer en Strejke et Sted, boykotter man et andet Sted. Det ærede Medlem har nemlig efter Loven aldeles ingen Ret til at gøre det, som han har gjort overfor Sygekasserne i Aarhus Amt. Der staar i Loven: „Saafremt det ikke viser sig muligt for en Sygekasse at sikre sig Læggehjælp paa passende Vilkaar, kan Indenrigsministeren, midlertidigt for 1 Aar ad Gangen, fritage den for at yde fri Læggehjælp“. Men Indenrigsministeren har fritaget Sygekasser, som slet ikke havde nogen Strid med deres Læger, for at yde fri Læggehjælp, Sygekasser, som levede i bedste Overensstemmelse med deres Læger. Og da der var Strid i Aarhus, bestemte

det ærede Medlem, at saa skulde alle Læger i Aarhus Amt slaas over een Kam, og saa skulde Sygekasserne fritages for at yde Læggehjælp. Det er ganske ulovmedholdeligt.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Nej, det tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i. Sagen var nemlig den, at det, det gjaldt om i Aarhus og i Aarhus Amt, hvor Lægerne fra Aarhus for en stor Del praktisere, var at værne Sygekasserne mod det Angreb fra Lægernes Side, som blev forsøgt fra Lægerne i Aarhus først overfor Sygekasserne der. Det var ganske naturligt, det vidste alle Sygekasserne derovre, at saa snart de gav efter i Aarhus By, vilde det være forbi, saa vilde det brede sig over hele Amtet og maaske over hele Landet.

Til det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen) vil jeg sige, at han har ikke Ret i, at man kan slaa de tre Ting sammen. Naar det ærede Medlem strides med mig, som han gjorde den Dag, om, hvad det kostede at være Medlem af en Sygekasse, er det ikke rigtigt at blande de ærede Sygekasser og Begravelseskasser og Hjælpekasser sammen, for det er ikke nødvendigt for at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, at man ogsaa skal melde sig ind i en Hjælpekasse og en Begravelseskasse. Naar man gør det, er det Tegn paa, at man er saa godt situeret, at man kan sikre sig større Dagpenge og Fordele, end man i Almindelighed kan. Men netop fordi man i København er tilbøjelig til at slaa de tre Ting sammen og sikre sig betydelig større Hjælp i Sygdomstilfælde, end det ellers er almindeligt i de andre Sygekasser, forekommer det mig, at man i København ved den Ordning, man har skabt sig, bidrager til at holde mindre bemidlede, for hvem Sygekasseloven særlig skulde virke, ude fra Sygekasserne og gøre dem ude af Stand til at nyde godt af, hvad Staten har tiltænkt dem. Jeg henstiller til det ærede Medlem, som har saa megen Interesse for Sygekassesagen og saa megen Betydning blandt københavnske Arbejdere, at overveje, om det ikke var hensynsfuldt, at de indrettede deres Sygekasser i to Afdelinger, saaledes at de mindre bemidlede kunde blive Medlemmer og sikre sig ved et mindre Medlemsbidrag en mindre Understøttelse i Stedet for, at man som nu driver det op til den størst mulige Hjælp i Syg-